

Edini slovenski dnevnik
- v Zedinjenih državah. -
Valja za vse leto... \$3.00
- Ima 10.000 naročnikov:-

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily
- in the United States :-
Issued every day except
- Sundays and Holidays :-

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 61. — ŠTEV. 61.

NEW YORK, SATURDAY, MARCH 14, 1914. — SOBOTA, 14. MARCA, 1914.

VOLUME XXII. — LETNIK XXII.

Politika tajnika Bryana znači grob Monroe-doktrine.

ODREKEL SE JE PRAVICI PR OTEKTORATA NAD REPUBLIKAMI JUŽNE AMERIKE. — Z JAVLJENIM PRISLJENJEM JAPONCEV V MEHIKO JE USTVARJEN NEVAREN PREDENČEN SLUČAJ.

PORAZ OROZCA.

VILLA BO VENDAR KORAKAL PROTIV TORREONU. — VLADA HUERTE JE ZADRŽALA POŠILJATEV OROŽJA, NAMENJENO ZA AMERIŠKO POSLANIŠTVO V MEXICO CITY. — BOJI KROG TAMPICA.

Washington, D. C., 13. marta. Državni tajnik Bryan je moral danes priznati, da sta Villa in Carranza enostavno ignorirala za varstvo inozemcev, katero jim je bil dopolnil pred desetimi dnevi. Niti odgovorila nista na dotično brzojavko. Istočasno se je izkazalo, da ni Bryan niti z eno besedo omenil Monroe-doktrino.

Uradniki v državnem departmaju pravijo sedaj čisto odkriti, da pomeni politika tajnika Bryan grob za Monroe-doktrino.

Senator Perkins iz Kalifornije je imenoval danes dovoljenje državnega departmanta, da se ustanovi japonsko kolonijo v Calexico, Mehiki, obžalovanju vredno napako, ki bo imela usodepolne posledice. Državni departmant naj prenehajte olajševati priseljevanje Azijcev v Ameriko. Povsem irelevantno je, ali stoji za tem kolonizatorskim načrtom japonska vlada ali ne.

K požaru v St. Louis.

V razvalinah Missuri Athletic Club se je našlo strašno razmesrena trupa. Poslopje je bilo prava past za slučaj požara.

St. Louis, Mo., 13. marta. Danes se je pričel takoj inkvest glede požara v Missouri Athletic Club poslopju. Zaslilo se je Adeleide Wason in Gertrudo Rutland, ki sta takoj po alarmu zapustili poslopje. Nahajali sta se namreč v sprejemnici v času, ko je izbruhnil požar. Te dve dekleci sta tudi oddali prvi alarm.

Izmed trupel, katera so do danes zvečer izkopali iz razvalin, so jih identificirali šestnajst. Neidentificirane so sploh težko dejati identificirati, ker so trupla strašno razmesnjena. Iz spodnjih delov poslopja so privlekli na dan le še posamezne dele človeških trupel.

Chihuahua, Mehika, 13. marta. Villa je objavil danes, da prične par dnevi korakati s svojimi četami proti Torreonom. Rekel je, da upa, da si v najkrajšem času o svoji mestu.

Washington, D. C., 13. marta. Vojni tajnik Garrison je dobil danes oficijelno poročilo od generala Milosa glede uložitve tožbe v zveznem sodišču za Texas.

Potem te tožbe naj bi se izstavili Habes Corpus povelje, od

katerega pričakujejo ujeti Mehikanci oprostitev.

V villa je objavil danes, da je začel zadržati trije možki, domači leži četrti v bolnici ter bo najbrž tudi umrl.

Smrt v plamenih. Bridgeport, Conn., 13. marta. Pri nekem požaru, ki je nastal v hiši, v kateri je stanovalo 6 družin, so se zadužili trije možki, domači leži četrti v bolnici ter bo najbrž tudi umrl.

Znižana cena za krasni in brzi parnik (Avstro-American proge)

MARTHA WASHINGTON
odplije v soboto dne 21. marca
vodenja do Trsta samo 13 dal.

do Trsta ali Reke - \$25.00
Cena voznih listkov: do Ljubljane - \$26.18
do Zagreba - \$26.08

Na posamezne kabine (oddelki med II. in III. razredom) stane vodenja samo \$2.00 valj za cediranje, na stoke polovica. Ta oddelki posamezne državljane priznajo.

Vodenje listka je dobili pri FR. SAKER, 82 Cortlandt St., New York.

Trgovina z inozemstvom

Izvoz blaga iz Združenih držav se je v zadnjem desetletju povečal za \$1,000,000,000.

Washington, D. C., 13. marta. Glasom poročila, katero je objavil danes urad za inozemsko in domačo trgovino, se je povečal izvoz iz Združenih držav v desetih letih od 1903 do 1913 za približno \$1,000,000,000. Ta prirosek je značil na prejšnjih 30 letih od 1873 do 1903 le \$917,000,000.

Primerja številka leta 1913 z onima leta 1903 kaže, da si je surovi bombaž ohranil vodilno mesto med eksportnimi predmeti. Začenja namreč prirosek 196 milijonov dolarjev ali 52 odstotkov,

dočim so prišle žitne vrste

z drugimi mesta na tretje ter me-

so in mlein izdelki s tretjega na

četrto. Na drugo mesto sta se po-

spela železo in jeklo, ki kaže

eksporni prirosek \$195,000,000

ali približno 200 odstotkov.

Glavni predmet v tej rubriki tvorijo japonski koloniji v Mehiki. Tudi

je bilo nasefil v Mehiki, ki

dobro založen z denarjem.

Senator Lodge se je pridružil

daneshod protestom proti ustanovitvi

japonskih kolonij v Mehiki. Tudi

so bodo naseli v Mehiki

nič, dobro založen z denarjem.

Uradniki v državnem depart-

mentu pravijo sedaj čisto odkriti,

da pomeni politika tajnika

Bryan grob za Monroe-doktrino.

Ministrski predsednik se je dogovoril z bankami glede posojila.

Policija je razginala demonstrante.

Dunaj, Avstrija, 13. marta. —

Pogajanja med Nemci in Čehi

so imela ta uspeh, da bodo Čehi

za toliko časa prenehali z obstrukcijo, dokler ne bo sprejet ozir

ma odklonjena brambna predloga.

Vse kaže, da bo spomladansko

zasedanje kmalu končano. Mi-

nistrski predsednik grof Stürgkh

je z nekim bančnim komisarjem

čisto na jasnem glede potrebnega

posojila.

Italijanski dijaki so danes vpri-

zorili pred vsečiliščem veliko de-

mnonstracijo in zahtevali, da naj

vlača ustanoviti italijansko fakul-

te. Demonstracije se je udele-

žlo tudi veliko jugoslovenskih

dijakov. Ker studenti niso hoteli

mirovati, je posnela vmes policija

in jih razgnala.

Slušatelji živinozdravniške šole

so danes poskušali vdreti v

vsečilišče, toda stražniki so jih

z golimi sabljami potisnili nazaj.

Vojni minister je zapovedal takoj

zapreti vsi seminarje.

Dunaj, Avstrija, 13. marta. —

Danec je baron pl. Georgi v dr-

žavnem zboru utemeljil zahteve

avstrijske armade in pozival po-

slance, da naj vsi brez izjemne gla-

sujejo za brambno predlogo.

Zadnji čas smo pokazali —

je rekel minister — da ne mara-

mo vojne, pripravljene pa mora-

mo biti na vsak slučaj. Država,

ki stedi v miru, je v vojni dva-

zadnji čas smo pokazali.

Bojevita ženska.

Butler Str. policijsko sodišče

v Brooklynu je postavilo včeraj

Margareto Kane, ženo nekega tr-

govca pod \$600 varščine, ker se

ni v sodni dvorani dostojno ob-

našala in dejansko napadla dva

stražnika. Sodnik ji je prisodil

najprej malenkostno kazan, ker

ni spravila sneg izpred hiše, kar

je pa tako razburilo, da je za-

čela silno razgrajati. Ko so jo

trije stražniki hoteli pomirili, je

dva prav pošteno obdelala z noh-

ti in pestmi. V celici se ji je po-

tem jeza kinalu ohladila.

155 milj v 125 minutah.

Ajaccio, Korzika, 13. marta. —

Mornarska častnika Escaille in

Hestrain sta preleptila danes s vso

zrakoplovom v 125 minutah

155 milj.

Denarje v staro domovino

poštarska je včetve pri teh sve-

tah. Doma se nakarane sveta po-

polnom trplačajo brez visarje

odbitka.

Naš denarni polijitativi raspe-

hili na zadnje počte e. k. poštus

hranični urad na Dunaju v za-

krajšem času.

Denarje nam poslati je najpre-

lične do \$50.00 v gotovini v pr

poročenem ali registriranem pla-

mu, večje zneske pa po Postal

Money Order ali pa po New York

Bank Dre.

FRANK SAKER,

82 Cortlandt St. New York, N. Y.

6104 St. Clair Avenue, N. E.

Cleveland, O.

Hči predsednika

Wilsona -- nevesta.

Neka ženska je najela tri bandite,

da so navadili kontraktorja Kea-

tinga.

25. februarja zvečer je stal v

New Yorku ob Central parku in

104. zap. cesti kontraktor Mauric

eo Keating. Naenkrat se mu pri-

b

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the

Slovenic Publishing Co.

(corporation.)

FRANK SAKSER, President.

JANKO PLEŠKO, Secretary.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:

82 Cortlandt Street, Borough of Man-

hattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in

Canada \$3.00

" " pol leta 1.50

" " leto za mesto New York 4.00

" " pol leta za mesto New York 2.00

" " Evropa za vse leta 4.50

" " " pol leta 2.50

" " " četrletna 1.70

" " " GLAS NARODA" izhaja vsak dan

izvzemljene nedelje in praznikov.

" " " GLAS NARODA" ("Voice of the People")

issued every day except Sundays and

Holidays.

Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopisni brez podpisa in osobnosti se ne

priobčujejo.

Denar naj se blagovno pošiljati po —

Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov pro-

simo, da se nam tudi prejšnje

bivališče naznamo, da hitreje

najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljtvam naredite ta

naslov:

" " " GLAS NARODA"

82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 467-7 Cortlandt.

Dopisni številki z dne 5. marca: Vcdja

tolpe vstrejen v New York.

Gre se namreč za nekoga italijanskega bandita, kogor je s ustrežili

iz maščevanja njegovi tovariši. —

Torej: vodja tolpe je bil ustrežen

v New York. To se pravi, da so ga

ustrelili v New York, kot se

naprimer ustrelili v nogo, glavo,

sreča, trebuli itd. Ustreljenemu

banditu se gotovo nikdar ni

sanjalo, da nosi nekje na svojem

telesu celi New York, ki je pri-

lično veliko mesto.

Dotični "dvotednik" piše v

štivlki z dne 5. marca: Vcdja

tolpe vstrejen v New York. —

Gre se namreč za nekoga italijan-

skega bandita, kogor je s ustrežili

iz maščevanja njegovi tovariši. —

Torej: vodja tolpe je bil ustrežen

v New York. To se pravi, da so ga

ustrelili v New York, kot se

naprimer ustrelili v nogo, glavo,

sreča, trebuli itd. Ustreljenemu

banditu se gotovo nikdar ni

sanjalo, da nosi nekje na svojem

telesu celi New York, ki je pri-

lično veliko mesto.

Na nekem drugem mestu se glasi:

Villa prizna Carranza!

Srečni Carranza! Ta, ta, ta! Tra-

ramata! Bojevit je res ta Carran-

za klijub temu vendar ne gre,

da bi se radi njega pridoli sloven-

ščino ter onomatopoetično posme-

malo njegovo bojno razpoloženje!

Traramata!

Slavno mesto je tudi tole Šif-

kartški povzdijanje Ameriko v

nebo. — Šifkartški naj bodo pre-

vidni ter naj nehašo s tem po-

najanjem, kajti naši ljudje si ne

že tako hitro v nebesa ter pri-

hajo v Ameriko zato, da kaj za-

služijo ter si prihranijo par dolar-

jev za stare dni.

Prišel nam je v roke list, ki je

praveči "documentum paupertatis"

sedanje dobe, dobe prosveče-

in spončnega napredka človeškega

uma. Imenuje se "Salezianska

poročila" ter izhaja v Turini v

Italiji. V zadnjih številkih čitalno

zahvala neko ženske, koje dete je

nevarno zbolelo. Tekla mu je iz

grla kri. Mati je vzel lašo po-

kognje ustanovitelja salezian-

skega reda, Don Boska, jih pol-

žila detetu na vrat in glej — dete

je ozdravelo! Ne vemo, s kakimi

čuvstvi čitalo prosvitljeni duhov-

niki taka poročila. Nam pa se do-

zvede, da je to vendarle malo

preveč. Don Bosco sam — čast

njegovemu spončinu — bi gotovo

ogroženo odklonil take domnevne,

kajti to ni nobena vera več, am-

pak malikovalstvo najhujše vrste

in praznovanje, kakršnemu ni

para.

Med slovenskimi listi socijalistične barve in katoliškim meseči-

nikom v Ameriki se bije že dalj

časa boj radi Hansa Schmidta na

Frank Malija na

v jeko.

rabilja slučaj Schmidta za sramočenje celokupne katoliške cerkve, dočim se na drugi strani porabljajo slučaj Malija v boju proti socijalizmu kot takemu. Oba nasprotinjajo se poslužujeta istega nedopustnega orožja. V boju za ta ali oni svetovni nazor ne gre vlačiti na pozorje dejanj tega ali onega, ki je pripadal tej ali oni stranki, ki je bil teh ali onih nazorov. Gre se za principije, za upravnost ali nepravilenost te, ga ali onega naziranja in pri tem je treba rabiti splico dokaze, kateri znači na učinku, ki so posledica do slednega izvajanja te ali one teorije, tega ali onega nauka. V dočim mesečniku piše nesrečni Mali, da je postal morilec le radi tega, ker je bil socialist. — To je gorostasno, ker ne uči socijalizmu umora ter je vedno principijelno tudi proti takozvanemu "dovoljenemu unoru", ki se dogaja za vojno. Katoliška cerkev pa za stopa v tem oziru malo bolj laksno stališče.

Nasprotin pa je tudi nedopustno, da generalizirajo socijalistični slučaj duhovnika Schmidta. Na poslednji ga pa tako kot se dogaja to na nasproti strani in v tem oziru zasužijo vse priznanje. Ako se ne oziramo na splošne posanke, ki niso na mestu, se trudijo voditi boj tako kot je treba, dosleden boj za principe, za izboljšanje ustroja človeške družbe. Njih boj je materialen, dočim zastopa nasprotina stranka kraljestva, "ki ni od tega sveta".

Dopisi.

Madrid (Scandia), Iowa. — Z delom gre bolj slabno, ker naupravljajo železniški vozovi; zasušek je primeroma slab, ker je preveč ljudi na razpolago. Dne 2. februarja so začrpaljali delave v enem rovu; škoda, da niso naspoškali, bi imeli že vsaj skupaj počitnice. Ta predpost jih je stopilo preej v zakonski jarem. Večina je Hrvatov, pa tudi nekaj Slovencev je med njimi. Parkrat sem že čital dopise, da primanjkuje po nekaterih naselbinah slovenskih evterk. Drugad jih primanjkuje, pri nas jih pa sploh ni. V društvenih ozirih dobro napredujemo. Pozdrav vsem čitateljem! M. Črnelič.

Ekalaka, Mont. — Vzhodno od mesta Ekalaka nas živi osem slovenskih farmerjev. Prvi Slovenci so se naselili takoj pred Stirnim leti, drugi smo pa prišli pozneje za njimi. Vsi smo si vzeli homesteads ali državno zemljo, katere je šukaj ne morem bivati dalje! — Prosim vas, steli pri zdravji pameti! Kaj pomenja to?

Pomenja, da se hočem seliti.

A kam? — je vprašala Lisička.

K gospoj Maleševičevi,

jej je padlo v hipo na um.

Tako? Seve, sev, tam se bo

stažašestajala. A ne pozabite,

da jaz nikakor ne morem privoliti

v to brez odpovedi. Plačati mi

morate za ves mesec. Danes smo

stirinštajsetega.

Plačam vam, nikar se ne boje!

Vse vam plačam, kar hočete,

jaz že danes odidem, — takoj sedaj moram.

A kaj vam je? Sem-li kriva

jaz, da ste se minule noči vedli

ako, da govorite o vas vse mesto?

Gorje! Ne govorite dalje!

Ne skribi me, kar govor. Jaz sem

s vsem življenjem — uprla

svet obupa in užaljenja — uprla

svoje oči v Žuniča, ki se je bil pri-

pognil k tloru, pobiral kosec pre-

rganega dekreta in se zmelen —

skoraj brez uma — odpravil iz

sova!

Ah, gorje meni! — se jej je

izvil globok, težak vdih, ko je

bila zopet sama, Nesrečna se je

začela oprijemati z glavo, sama

stoječa nepremično sredi sobe.

Torej — kaj takega si dovoljuje?

Gorje! — kaj takega si dovoljuje?

Bog, kako morem privoliti?

— kaj takega si dovoljuje?

Prava ljubezen.

Guy de Maupassant. — Za "Glas Naroda" priredil J. T.

Obed, katerega je priredil mariki de Bertrans vsako leto ob otvoritvi lovške sezone, je bil pri kraju. Za mizo je sedel enajst lovec, osem mladih dam in starejših zdravnik.

Razpravljal so o ljubezni in se prepirali, če zamore človek samo enkrat ali večkrat vroče in resnico ljubiti. Možki so zatrjevali, da je ljubezen enaka bolezni, ki nas večkrat obiše in je v vsakem slučaju lahko smrtna, dočim so govorile ženske, da ljubi človek samo enkrat.

Mariki je na dolgo in široko razkladal: — Rečem Vam, da človek lahko večkrat ljubi z vso dušo in z vsemi svojimi močmi. Kdor je že ljubil, bode še ljubil. Vse skupaj je odvisno od temperamente.

Prosili so zdravnika, da naj on izreče odločilno besedilo; starega pariškega zdravnika, ki je prišel na deželo prelivet večer svojega življenga.

Mariki pravi, da je vse skupaj odvisno od temperamente — je rekel — toda jaz poznam ljubezen, ki je trajala brez prenehanja petinpetdeset let in se je končala s smrtnjo.

Markiza je sklenila roke. — Kako krasno! Kakšnega zavida nja je bil vreden tisti oboževani človek!

Zdravnik se je smehljal.

Motite se, gospa markiza, če mislite, da je bila ljubljena oseba mož. Saj poznate mestnega lekarja Chauqueta? In tudi staro ženico, ki je pletla stole in prihajala vsako leto na grad, ste poznali? Toda dovolite, da se izrazim jasneje.

Pred kakimi tremi meseci je umrla omenjena žena, in jaz sem bil ob njeno smrtni postelji. Par dni prej je bila dospeла sem z vozom, ki ji je služil za stanovanje, z rjava kobilom in dvema črnima psoma. Tudi duhovnik je bil pri njej. Prosila nju je, da naj ji bova izvršitelja oporoke in pri tej možki nama je povedala svojo zgodbo. V celem svojem življenju nisem slišal nič bolj čudnega, nič bolj v sree segajočega. Njen oče in mati sta pletla stole.

Že kot čisto majhen otrok je hodila oblecena v enjine in zamejrena s starisi po svetu. Voz se je ponavadi ustavljal pred vhodom v vas. Izpregli so konja, pes je spal, ona je letala po travi, oče in mati sta pa v senci košate bukve popravljala iz obične zvlečene pletere stole.

V premikajočem stanovanju se je le malo govorilo. Samo če je dejela zašla predalec in se je hotela približati vojaškim otrokom, je zavplil oče z osornim glasom: — Ali ne greš takoj nazaj! — To so bile edine besede, ki jih je slišala.

Ko je nekoliko dorasla, sta jo poslala po polomljene stole. — Semtja se ji je posrečilo priti v dotiko z vaškimi paglave, toda sedaj so bili starisi njenih novih znancev, ki so vpili: — Se enkrat naj te vidim govoriti s to beračico!

Ceji je dal kedaj kdo par sou, jih je skrbno shranila.

Nekega dne, takrat je bila stará enajst let, je videla za cerkijo malega Chauqueta, ki je jokal, ker mu je tovaris ukradel dvoje jabolka. Zasmilil se ji je. Revica je mislila, da so mestni otroci vedno srečni in veseli. Približala se mu je in ko je zvedela, zakaj joka, mu je stisnila v pest svoj prihuranek — sedem sou. On je seveda denar vzel in si obrusal oči. Ona, blazna od veselja, se je takoli ojunačila, da ga je poljubila. Videč, da jo ne odpodi, ga je objela in poljubljala strastnejše. Nato je pobegnila.

Kaj se je dogajalo v njeni ubogi glavici? Ali ji je zato ugašal deček, ker mu je izročila vse svoje beraško premoženje, ali zato, ker mu je dala prvi poljub? Skrivnosti, zakaj človek ljubi, ne morejo pojmiti ne mladi ne starci.

Mesec za mesecem je sanjala o malem dečku in v upanju, da ga bodo zopet videla, je semterja okradla svoje starisci za eden ali dva sou.

Ko so prišli zopet v mesto, je imela v žepu dva franka, toda lekarnarjevga sina je videla samo enkrat. Sedel je v lekarni pri oknu med tremi velikimi steklenimi rdeči tekočinami.

Od tedaj ga je še bolj ljubila.

Leto pozajem ga je srečala za

šolo, ko se je igral s svojimi tovariši. Skočila je k njemu, ga objela in ga tako strastno poljubila, da je začel od strahu kričati. Da bi ga pomirila mu je dala vse svoj denar: tri franka, dvanajst sou. Začuden jo je pogledal in se pustil poljubovati.

Prihodnja štiri leta mu je razdajala vse prihuranke. Prvič je bil trideset sou, drugič dva franka, tretjič dvanajst sou. Jočala je, ker je bilo tako malo, toda kaj je hotela, tisto leto je bil slab zasušek. Zadnjič mu je dala pet frankov; pri pogledu na cokin se je zadovoljen nasmehal.

Mislila je samo nanj, in sreči ji je poskakovalo v veselju, če ji je prihitev nasproti.

Naenkrat je pa izginil. Poslali so ga v gimnazijo, dve leti ga ni videla. Nekega lepega poletnega popoldneva je po šel mimo nje lep in visok in jo ni hotel poznavati.

Dva dni neprehenoma je jokala in od onega časa ni bilo koncnjenega trpljenja.

Leta so minula; hodil je mimo nje, pa ni imel toliko srčnosti, da bi jo pozdravil, da bi ji naklonil lep pogled. Brezmejno ga je ljubila. Se na srtutji postelji mi je kot starka priznala: — On je edini možki, ki sem ga videla na zemlji; ne vem, če živi kdor drugi razen njega!

Stariši so ji umrli. Ona je vodila naprej trgovino, toda namesto enega je imela dva psa, dve grozni živali, h katerima si nikdo n upal.

Ko se je nekega dne zopet vrnila v mestec, ga je videla stopti iz lekarne z lepo mlado žensko!

Bila je njegova žena.

Tisti večer je skočila v ribnik, toda neki pijanec je je rešil in jo privlekel v lekarno. Mladi Chauquet se je delal kot da bi jo ne poznal in ji slednjice rekel z osornim glasom: — Ne norite vendar in ne delajte takih nemnost.

Zadostovalo ji je, ker je govoril z njeno. Kdo bi popisal njeni sreči!

Tako ji je minevalo življenje. Pletla je stole in mislila na Chauqueta. Vsako leto je kupila prijatelju v zadnji pozdrav. Prinesla so mu rožmarina, vedno zelenega, kakor bi ga hotela zagotoviti, da bodo zmeraj mislile mislile nanj, in na vsako stran odrasla so mu postavile bujen in bohotno evetoč nagelj. rdeč in gorč kot dekliska ljubezen. Vsipal se je po belem prtu, a cveti niso kipeli in žareli kot pod zlatim solncem, ob srebrnem dekliskem smehu. Cvetje je bilo temnordeče kot smrtnoranjena ljubezen in na njem se je tuštan blestela enako solzi kapljila blagoslovljene vode. Na vsaki strani vzglavja sta goreli sveči v kovinskih začernih svečnikih.

Anton je ležal na odru, zagrinjen do pasu s trdim prtom in oblečen v nedeljsko obliko. Na prsih je imel suh šopek in poleg glave je ležal njegov klobuk, o koli in okoli njega so cvetete rože, ki so jih prinesla dekleta prijatelju v zadnji pozdrav. Prinesla so mu rožmarina, vedno zelenega, kakor bi ga hotela zagotoviti, da bodo zmeraj mislile mislile nanj, in na vsako stran odrasla so mu postavile bujen in bohotno evetoč nagelj. rdeč in gorč kot dekliska ljubezen. Vsipal se je po belem prtu, a cveti niso kipeli in žareli kot pod zlatim solncem, ob srebrnem dekliskem smehu. Cvetje je bilo temnordeče kot smrtnoranjena ljubezen in na njem se je tuštan blestela enako solzi kapljila blagoslovljene vode. Na vsaki strani vzglavja sta goreli sveči v kovinskih začernih svečnikih.

Kot sem že rekel, je umrla te spomladji. Ko mi je povedala to žalostno zgodbo, me je prosila, da naj izročim njemu, katerega je tako vroče ljubila, prihuranke celega njenega življenga, ker je delala zanj, zaradi njega trpela.

Anton ni bil sam. Na tleh pred odrrom je ležala sosedova Rozalka in takrat ob pozni popoldanski urri ni mogla več jokati. Žalost jo je utrudila, in samo časih se je sunkoma potreslo njeno telo. Lasje so bili razsutti po tleh, ki se jih je dotikal s čelom.

Pri peči je sedel hlapce Peter

in buljil predse ter ni mogel verjeti, da je Anton umrl. V trenotku je vse pozabil in že je vstal in začel misliti iznova, zakaj sedi v hiši brez dela. Zagledal je Tone!

Hlapca je zgrozilo. Sedaj je videl, da je Tone res bolan in da bo umrl.

Spor med Vatikanom in francoskimi kongregacijami.

V cerkvenih in političnih krogih v Parizu vzbujajo veliko pozornost misija patra Saube, katerega je postal rimski papež brez

vednosti nadškofa pariškega episkopata v Pariz z nalogom,

da odstavi generalnega vodjo bratov Saint Vincent de Paul Abbe Anian.

Kot vzrok odstavitev navaja

papež, da je vodil kongre-

gatovno pomežkal.

"Saj samo spi", je dejal oče Glog, "ali se mi zdi tako? In seme se tudi."

Kmet Jernej je zmajal z glavo

in skoro nejevoljno pogledal soseda.

Sicer se tudi njemu ni zdel

mladi mrljč grozen in neznan, ali

če je umrl enkrat, je mrtev, in

ni ga leka, ki bi mu pomagal.

"Zakaj pa tako čudno govoris?" je dejal. "Ali se ne bojš kazni?"

Tudi Peter je postal pozoren

in je prišel na sredo izbe.

Začuden se je zagledal predse.

"Saj res, oče, meni se tudi čudno vidi. Nič ga me ni strah, kar v

roko bi mu segel in ga poklical,

naj gre z menoj vasovat. Res!"

Kmet Jernej je gledal svetlo

naokoli, kakor bi se bal te zmešane govorce pred mrljčem.

Potem je poklepljen in začel moliti

rožni venec s počasnim glasom,

ki je žalostno odmeval po tihu,

— Zelo prav mi bo prišel. Ko je odhajal, sem zaklical za njim: — Ali hočete tudi staro kobil in psa?

— Ne, ne, kaj bi žnjimi!

Pas sem obdržal jaz, duhovnik konja, lekarnar pa voz in denar, s katerim si je kupil pet železniških obligacij.

To je edina prava ljubezen, kar sem jih spoznal v življenju.

Zdravnik je utihnil.

Markiza si je obrisala solze z oči in zavzdihnila: — Res, samo ženske znajo resnično ljubit!

Oče Glog in sin Tone.

Spisal Cvetko Golar.

Na Glogovini je cvetela lipa in se usipala, rumeno evetje je plaval po zraku, kadar je zašumel vetr med koščnimi vejam, in duh lipovega cvetja se je mešal z zatočilom, po svetah in mrljču dišečem zraku, ki je popil skozi oči.

Vstala je tudi Rozalka, in zda je bilo lažje pri sreu. Solze iščnici so odpadle žalost s seboj in bilo ji je nekakšno lahko in dobro, in njen ljubezen do tega prijatelja je bila tako velika, da mu je privoščila mirni počitki.

Vendar, vendar, je vzdihnil, "slabo mu je prišlo".

"Na tistim le plotu je slonel" je pokazala Rozalka. "In še goral, se prijel za sreu in se zgrudil. 'Tone!', sem zavplila.

"Kaj je?" — "Nič!" je rekel

in zaprl oči in umrl.

"Vendar, vendar", je vzdihnil, "slabo mu je prišlo".

"Na tistim le plotu je slonel"

je pokazala Rozalka.

"In še goral, se prijel za sreu in se zgrudil. 'Tone!', sem zavplila.

"Kaj je?" — "Nič!" je rekel

in zaprl oči in umrl.

"Vendar, vendar", je vzdihnil, "slabo mu je prišlo".

"Na tistim le plotu je slonel"

je pokazala Rozalka.

"In še goral, se prijel za sreu in se zgrudil. 'Tone!', sem zavplila.

"Kaj je?" — "Nič!" je rekel

in zaprl oči in umrl.

"Vendar, vendar", je vzdihnil, "slabo mu je prišlo".

"Na tistim le plotu je slonel"

je pokazala Rozalka.

"In še goral, se prijel za sreu in se zgrudil. 'Tone!', sem zavplila.

"Kaj je?" — "Nič!" je rekel

in zaprl oči in umrl.

"Vendar, vendar", je vzdihnil, "slabo mu je prišlo".

"Na tistim le plotu je slonel"

je pokazala Rozalka.

"In še goral, se prijel za sreu in se zgrudil. 'Tone!', sem zavplila.

"Kaj je?" — "Nič!" je rekel

in zaprl oči in umrl.

"Vendar, vendar", je vzdihnil, "slabo mu je prišlo".

"Na tistim le plotu je slonel"

je pokazala Rozalka.

"In še goral, se prijel za sreu in se zgrudil. 'Tone!', sem zavplila.

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 57 Brad doek, Pa.
Podpredsednik: ALOIS BALANT, 112 Sterling Ave., Barberton, O.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Box 424, Ely, Minn.
Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.
Zaupnik: LOUIS KASTELIC, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. VVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421-7th St., Calumet, Mich.
PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.
JOHN VOGRICH, 444-6th St., La Salle, Ill.
JOHN AUSEC, 6413 Matte Ave., Cleveland, O.
JOHN KRZIŠNIK, Box 123, Bardine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.
JOSEPH PISHLAR, 308-6th St., Rock Springs, Wyo.
GREGOR PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODSOR:

JOŽEF MERTEL, od društva Št. 1, Ely, Minn.
ALOIS CHAMPA, od društva Št. 2, Ely, Minn.
JOHN KOVACH, od društva Št. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi tikajoči se uradnih zadev kakov tudi denarne posiljave naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbo pa na predsednika porotnega odbora.

Na posebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bodoziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA
J. S. K. JEDNOTE.

Sv. Barbara, Št. 33, Trestle, Pa.
Dne 5. marca 1914.

Premembre zavarovalnine:

Iz \$1000 na \$500.
Anton Kren 77 2243 500 25
Jurij Previč 80 2189 500 22

Suspendiran:

Jacob Cvetan 76 6802 1900 31
John Subic 60 3696 1900 45

Sv. Janez Krstnik, Št. 37, Cleveland, O.
Dne 5. marca 1914.

Suspendiran:

Josip Skulj 76 16312 500 17

Odstopil:

Ivan Trenta 82 15815 1900 30

Sv. Jožef, Št. 45, Indianapolis, Ind.
Dne 5. marca 1914.

Pristopil:

Martin Banje 76 17478 500 18

Sv. Rok Št. 55 Uniontown, Pa.
Dne 5. marca 1914.

Zoper spreti:

Alojzija Hupar 86 5812 500 29

Sv. Martin Št. 83 Superior, Wyo.
Dne 5. marca 1914.

Suspendiran:

Anton Marinčič 82 15593 1900 27

Sv. Andrej Št. 84 Trinidad, Colo.
Dne 5. marca 1914.

Suspendiran:

Frank Matod 66 16200 1900 43

Orel Št. 90 New York, N. Y.
Dne 5. marca 1914.

Suspendiran:

Marija Sustar 74 15225 500 19

Johanna Vampotič 74 15225 500 22

Sv. Janez Krstnik, Št. 106, Dovis, W. Va.
Dne 5. marca 1914.

Crtan:

John Spilar 78 15643 1900 33

Frank Penko 82 14822 500 23

Mihal Bevcic 82 14823 1900 28

Frank Stefančič 75 15473 1900 38

"Slovenec", Št. 114, v Ely, Minn.
Dne 5. marca 1914.

Pristopil:

John Anzich 78 17479 500 23

John Čebulich 88 17480 500 26

John Doran 91 17481 500 22

Frank Herceg 96 17482 1900 17

John Milivoječ 88 17483 1900 25

Joseph Milkovich 78 17484 1900 26

Paul Milkovich 78 17485 1900 27

John Petrič 87 17486 500 26

Mat. Stefančič 82 17487 500 31

Tomaž Šubic 86 17488 500 27

Paul Jadovšček 98 17489 1900 16

John Vujičič 88 17490 1900 26

John Zitnik 87 17491 500 27

John Dobrila 80 17492 1900 31

Joseph Starc 91 17493 1900 22

Steve Kotvar 84 17494 500 28

Anna Putih 86 17495 500 18

Z bratiskim pozdravom

Geo. L. Brozich, gl. tajnik.

OPOMBA: Poleg Manovera imena na vedenje Slovenske snadži: Prva leta ročna, druga certifikatno številko, traite zavarovanje sveto. Število razred.

Baronica goljufica.

V Bolcanu so zaprli neko baronico Beskov-Radosch, ker je s svojim možem izvedel velike goljufije. Baron in baronica sta prišla leta 1911. v Meran, kjer sta kupila za 260.000 krov grad Pinzenau, a na kupnino sta vplačala samo 5000 K. Zivelca sta razkokočno in napravila pri ptujih gostih veliko dolga, a tudi trgovcem sta izvabila veliko blaga. Celo davkarijo sta ogoljufala, ker so jima dovolili, da smeta odgoditi vplačanje kupninske takse 7700 krov. Sumijo, da je baron sin nekega kočičja v Berolini, katerega o postave že dolgo išče.

Razne zanimivosti.

Vohunska agentura v Švici.

Nemški listi poročajo, da je na privila vohunska agentura v Že novi izredno veliko škodo Nemčiji in tudi Avstriji. Na kakšen način je prisla ta izvrstna organizirana agentura, katero so izsledili ne vsled previdnosti kakega člana, marveč le vsled doseženih uspehov, ki so se pokazali pri sosednjih državah, posebno na Rusku, do natajnejših skrivnosti, dosedaj še ni znano. Do gnali so dosedaj samo to, da strata bivši nemški častnik Eka, ki je baje Rus in avstrijski rezervni častnik Glaser v ožjem stiku z znanjem francoskim volunrom La gierjem, ki si je pridobil na Francoskem že častno ime, da je najboljši francoski volun roti Nemčiji. Largier je seveda na Francoskem, kjer ima svojo vohunske centralo, in niemu ne morejo dvigne. Wolffev biro poroča, da je uvedel Zvezni svet svicarski proti volunom strege preiskave in je izgnal Eka in Glaserja. Kaj bo napravila svicarska vlada z ostlimi voluni, še ni znalo.

Vohunska centrala v Švici.

V Curihi so odkrili veliko vohunske centralo, ki je izvajala špione proti Avstriji in Nemčiji. Svicarski zvezni svet se je pečal z njo in je sklenil, da del agentov te centralne izzenejo iz Švicer in sicer je bival eden v Ženevi, drugi v Lausanne, ostali trije pa v Baselu. Znani sta imeni prejšnjega nemškega častnika Emanuelja pl. Eckerja, star 34 let, ki ga je arretirala avstrijska policija, in pa avstrijskega rezervnega častnika Alojzija Glaserja, ki je pa še pravocasno pobegnil, ostale tri agenti so pa arretirani in jih bodo iz Švicer izgnali. Curiška vohunska centrala je zelo skodovala Avstro-Ogrski in Nemčiji. Trde, da bošta moral Avstrija in Nemčija izpremeniti vse signalne knjige in mobilizacne načerte dveh armadnih zborov. Avstrijska vojna uprava obstojejo je obstoj te agencije tako-le dognala: Po senzačnem Redlovecu samomoru je vojna uprava popolnoma izpremenila mobilizacne načerte 9. armadnega zobra in je tudi izpremenila nekatere tajne pisave. Kljub temu so pa v Avstriji dognali, da je tudi po Redlovi smerti bilo rusko vojno ministrstvo ponučeno o vseh izpremenbah v 9. armadnem zboru in da je previdno, zelo hitro izvedlo primerne izpremenbe v ruski armadi. Tudi nemška informacijska služba je bila o delovanju euriške centrale obveščena in je o nej dunajsko vlado obvestila. Avstrijska vlada je zabilna v past glavnega krijeve in ga spravila na Dunaj, kjer so ga arretirali. Svicarsko zvezno vlado so tako na to agenturo opozorili in jo naprosili, da potrebno ukrene in obrani, da ne bo oškodovana prijateljska sosedna država.

Zoper spreti:

Frank Bahor 81 1234 1900 28

Frank Ivančič 2 1236 1900 17

John Vidmar 99 1238 1900 19

Josip Kostner 82 1232 1900 23

Mile Kosovac 79 15025 1900 33

Lojza Bahor 83 12789 500 27

Suspendiran:

Anton Tomičič 87 11382 500 26

Joseph Lissne 77 1716 1900 36

Mihajlo Božanič 72 5118 1900 33

George Kasun 76 1294 1900 34

Mihajlo Kondžel 78 15026 1900 34

Mihajlo Štrbac 62 5010 1900 29

John Kocjan 71 15886 1900 41

John Prsten 88 11092 1900 41

John Zunich 66 1233 1900 39

Peter Kranjc 62 197 1900 40

Antonija Kondžel 82 11455 1900 28

Antonija Kondžel 78 8294 500 28

Maria Simonsič 64 8232 500 42

Sv. Ciril in Metod Št. 6 Calumet, Mich.
Dne 5. marca 1914.

Prestopil:

Frank Dolek 85 12026 1900 21

in društvo sv. Janeza Krstnika Št. 106, Davis, W. Va.

Evel. Jurij Št. 22 Chicago, Ill.
Dne 28. februarja 1914.

Zoper spreti:

Frank Peterič 90 14869 1900 19

Martin Haben 65 565 1900 20

Marcus Malovrh 91 13102 1900 19

Jacob Pešek 79 12552 1900 31

George Brdač 72 1538 500 30

Marko Plesko 88 11021 1900 21

Lučka Grabovac 79 15759 1900 21

Joseph Rukovnik 74 14994 1900 27

Nikola Kralj 74 14995 1900 27

Boris Kralj 72 15183 1900 49

Ilja Plesko 78 12873 1900 32

Boštjan Jancetić 91 16363 1900 22

Boštjan Jancetić 71 15258 1900 32

Boštjan Jancetić 82 16258 1900 26

Skrivnosti Pariza.

Slika iz nižin življenja.

čipal: Eugene Sca. — Za "Glas Naroda"; ričedli Z. N.

(Nadalevanje.)

— "Da Vas ni prestrašil. Plačali ste prvo, včeraj drugo, in danes pride tretja na vrsto."

— "Nesrečen!"

— "Poslušajte me! Vsak je sam sebi najbljižji, pravi slovit pravnik. Tudi jaz sem tega mnenja. Toda k stvari! Premisliva polozaj popolnoma mirno! — Dovolj je jasno, da ima Petit-Jean iste misli o zadnjem mnenju, kakoršne je imel o teh prejšnjih (in med nama povedano, bi se jaz prav nje ne čudil, če bi imel tudi Jakob Ferrand svoje prste pri tej špekulaciji vmes). Kajti uverjen je, da Vas nikakor ne pusti Vasi prijatelji pred poroto. Vaša stvar pa je, da poskusite, je-li to prijateljstvo že dočela ogujljeno in izmogzano, ali ne. Kajti tekom treh ur morate imeti 25.000 frankov, sicer Vas vtaknejo v luknjo."

— "To ponavljate neprestano!"

— "Ker se slednji le odločite izpuliti iz perotnice darežljive vojvodinje še eno pero."

— "Vnovič Vam povem, da se še misliti ne more o tem. Blazno bi bilo upanje, da bi tekom treh ur mogla vojvodinja dobiti 25.000 frankov, če se pomisli, koliko mi je že žrtvovala!"

— "Radi Vaše naklonjenosti, srčni smrtnik, poskusiti tudi nemogoče."

— "To je že itak storila. Izposoditi si je moral 100.000 frankov od svojega moža, da me je potegnila iz blata. In to so zadeve katerih se ne da ponoviti dvakrat. Ljubi Badinot, Vi veste, da sem ti še vselej jako darežljivih rok. Poskusite pogovoriti nesramnega Petit-Jeana, da mi dovoli nekaj dni odloga. Znajo je Vam tudi, da sijajno poplačam vsako najmanjšo uslugo."

— "Petit-Jean je neizprosen, kakor ste Vi nerazumljivi."

— "Jaz?"

— "Glejte, da se čimnajbolj zavzame Vaša plemenita prijateljica za Vašo žalostno usodo, — Hudič! Recite ji, kar naravnost, kakor je res. Ne, da so Vas uknili ponarejalec, temuč da ste Vi sam ponarejalec."

— "Tega jaz ne pripoznam nikoli. To bi bila sramota, katera bi mi ne prinesla nobenega dobička."

— "Mislite, da je boljše, če izve celo zadevo jutri iz Gazette des Tribunaux?"

— "Cesa imam še tri ure za beg!"

— "Kam pa hočete brez denarja? Pomislite pa nasprotno! Kadar imate zadnjo ponarejeno menico v rokah, ste spet gospod v popolnoma izbornem položaju, potem nimate nikakoršnih dolgov več. Obljubite mi, da govorite še enkrat z vojvodinjo. S svojo izurjenostjo boste vkljub svojim pregrškom interesantni. Če se Vas vpošteva in spoštuje nekoliko manj, kaj Vam škodi? Da se le izmaže iz te sitne zadeve. Obljubite mi, da obiščete svojo lepo prijateljico. Potem pohitim jaz k Petit-Jeangu ter naprem vse sile, da dovoli odlog za dve ali tri ure!"

— "Grom in pekel! Čao sramote moram izprazniti, do dna!"

— "Zelim Vam veliko srce! Delajte se prav ljubezničega in strastnega! Jaz hitim k Petit-Jeangu, in do treh me dobite tam. Pozne bi bilo prepozno. Kajti pisarna kraljevega prokuratorja je samo do štirih odprta!"

Badinot odide.

Ko so se vrata spet zaprla za njim, krikne Florestan v brezmejnem obupu:

— "Moj Bog! moj Bog! moj Bog!"

Med tem pogovorom, ki je razgalil baronu podlost njegovega sina in razkrinkal vojvodini Lauenayski moža, ki ga je ljubila odkritosrečno, sta stala oba neprimočer ter si komaj upala sopsti.

— "To je tisti mož, radi katerega ste kljubovali sramoti ter s mu žrtvovali popolnoma", izpogovori razocarani oče z ironičnim usmehom ter nameri z uničujočim pogledom svoje oči na vojvodino. "In Vi ste mi očitali, da sem bil krivičen napram takšnemu sinu."

Vojvodina je dobro razumela ta trpki očitek ter pobesila za hip vselej težke peče srameljivosti svoje lepo glavo.

Resnica se je pokazala v vsi svoji nagoti in strahoti.

Pologamo pa je pregnala ponosna jeza vso njen obraz glodajočo bolest z njenih zaledelih lic.

Neopravljive napake in pregreške te ženske je vsaj nekoliko poverljiva resnična in presrečna ljubezen, njena drzna in zadovoljna požrtvovljnost, njena izredna plemenitost, njena odkritosrečnost in nepramagljiva nejvelja zoper vsako podlost in nizkotnost.

Bila je še premilada, prelepa in preveč občudovana, da bi pojmovala prav svoj položaj. Ko je izginal ljubezni čar iz njenega srca, ni očitelo ponosna in odločna gospa niti mrzljiva niti jeze. Nama, brez kakšnega prehoda je udružilo ledeno mrzlo zanicevanje doslej tako toplo nagnjenje. Nič več ni bila na podel način varana ljubice, temelj visoka dama, ki je bila prepričana, da je član iz njeni družine slepar in ponarevalec. Vedela je, da ga izpodi iz svoje hiše.

Florestan je bil zanjo mrtev.

Edina bolest, ki jo je entila vojvodinja v tistem hipu, je bil grozni vtis, katerega je napravilo nenadno odkritje na ubogega četa, njenega starega prijatelja.

Zdelo se je, da ne vidi nič in ne sliši nič ubogi oče. Oci so mu izbulile in glava se mu je pobesila na prsa. Roki sta mu viseli kakor mrtvi ob straneh, in obraz mu je obledel liki zid. Zdajpazdaj se mu je izvil krčevito vzdih iz pris.

Za tako odločnega in energičnega moža je bila ta pobitost strašnija kakor najsišnejši izbrani upravičene jeze.

Vojvodinja Lauenayska ga je motrila z veliko skrbo.

— "Pogum, stari prijatelj!" mu je rekla narahlo. "Vem, kaj mi je storiti — za Vas, zame in za tega moža."

Starec je streljal vanjo zamoklo. Nekaj hipov zatem pa je dvignil glavo, kakor bi se bil vzdramil z velikim prizadevanjem. Njegove potese na obrazu so bile grozče. Pozabivši, da bi ga utegnil slišati njegov sin, krikne naglas:

— "Tudi jaz vem, kaj mi je storiti za Vas, zame in za tega Slovaka."

— "Kdo je tu?" vpraša Floresta presenečeno.

Vojvodinja je na te besede izginila skozi mala vrata ter obrazela po skrivnih stopnicah navzdol. Bala se je sniti s Florestonom.

Ta vpraša še enkrat, ker mu pa ni nihče odgovoril, stopi v sobo. Tako je bil sam s svojim očetom.

Dolga brada in ubožna oblike sta izprenimile stareca tako zelo, da ga Florestan ni spoznal takoj izpočetka.

Zato stopi grozče k njemu.

— "Kaj iščete tod? Kdo ste?"

— "Mož sem te-le ženske!" odgovori stari baron kazaje z roko na sliko gospa pl. Saint Remy.

— "Moj oče!" krikne Florestan prestrašeno ter odskoči za korak spomnivši se že davno pozabljenih potez svojega očeta.

Baron je bil strahovit. Oci so mu plameneli, čelo je rdečila zesa, nivo tanje so bili v nerudu. Z na prsih prekrivanimi rokami je zrl v svojega sina, ki mu ni upal pogledati v oči.

Gospod pl. St. Remy si je prizadeval iz skrivnega vzroka ostati miren.

— "Moj oče!" ponovi Florestan s trepetajočim glasom. "Vi ste bili tukaj?"

— "Da, bil sem tu —"

— "In ste slišali?"

— "Vse."

— "Oh!" vzlikne sin bolestno ter si pokrije obraz z obema rokama.

Molk za nekaj trenotkov.

Izprva se je prestrašil Florestan tega neprizakovana svidenja. Kmalu pa je izprezimel svoje misli.

— "Tako še ni vse izgubljeno", reče samprise. "Očetova načravnost mi utegne biti na srečo. Vse ve. Svojega imena si ne da sramotiti in onečašati. Sicer ni bogat, ali vec kot 25.000 frankov premore gotovo. Le previdno in pametno! Vojvodinje mi ne bo treba nadlegovati, in rešen sem."

Po tem misli se razlike po njegovem lepem obrazu bolestna pobitost in v njegovih očeh se zasvetijo solze neizmerne kesačnice. Z ganjenjem glasom zakliče potem sklenivsi roke:

— "Oh! oče! — Kako sem nesrečen! Po tolikih letih tako svidenje ob takem trenotku! Imeti me morate za zločine! Ali poslušajte me, prosim Vas! Nečem se opravljevati, ali dovolite mi, da Vam razjasnim svoje početje! — Hočete li, oče?"

Baron pl. Saint Remy mu ne odgovori nicesar. Usmev se mu le izpremeni. Sede na stol, podpre svojo glavo z roko ter zre molče na sina. Da je vedel Florestan, kaj je napajalo očetovo dušo z mrzljino, jeko in maščevanjem, bi bil brez vredno opustil svoj sklep.

— "Oče," začne Florestan zelo tresno, "dovolite mi, da Vam povem, kateri dogodki so me proti moji volji pripeljali tako da-leč. Priznavam, da nisem ravnal pošteno."

Sin si je tolmačil molčanje svojega očeta za potrdilo. Zato nadaljuje:

(Dalej prihodnjih.)

PIRUHE

pošiljajo naši rojaki radi svojim sorodnikom, prijateljem ali znancem v staro domovino in to seveda najrajše v GOTOVEM DENARJU, kar pa NAJHITREJE, NAJVESTNEJE in NAJCENEJE preskrbi

FRANK SAKSER

82 Cortlandt St., ::::: New York, N. Y.

PODRUŽNICA:

6104 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, O.

Cemu bi drugam segali, ako Vam Vaš rojak najboljše postreže?

Koledarji

so dobiti:

Little Falls, N. Y., Frank Grotzka, 2 Caster St.

Conemaugh, Pa., Ivan Pajk.

Allegheny, Pa., Mat. Klarich.

Export, Pa., John Prostor.

Braddock, Pa., John Ogrin.

Unity Sta., Pa., Jos. Škerlj.

Pittsburgh, Pa., Ig. Magister

4745 Hatfield St.

Johnstown, Pa., Frank Gabrejna, 800 Broad St.

Forest City, Pa., Frank Leben.

Cleveland, O., Frank Sakser,

Podružnica, 6104 St. Clair Ave.

Lorain, O., John Kunze, 1935

1935 E. 29. St.

Bridgeport, O., Frank Hochvar.

Barberton, O., Alojzij Balant,

1112 Sterling Ave.

Cleveland, O., Chas. Karlinger,

3942 St. Clair Ave.

Chicago, Ill., Frank Jurjovec,

1801 W. 22. St.

So. Chicago, Ill., Frank Charne,

9534 Ewing Ave.

Waukegan, Ill., Frank Petkovsek,

800 Broad St. — Mat. Ogrin,

830 10. St.

La Salle, Ill., Mat. Komp, 1026

Main St.

Springfield, Ill., Mat. Barborič,

1504 S. 15. St.

Pittsburg, Kan., J. Škerljane.

Kansas City, Kan., Alois Dvorchak,

338 N. 5. St.

Calumet, Mich., Mathe. Kobe,

420 7. St.

Milwaukee, Wis., John Vodovnik,

342 Reed St. — Frank Želenski,

313 Grove St. — Jos. Tratnik,

268 1. Ave.

West Allis, Wis., Frank Štok,

438 52. St.

Pueblo, Colo., Peter Culig, 1245

Santa Fe Ave. — Math. Grahek,

1201 S. Santa Fe Ave.

Leadville, Colo., Frank Zeitz,

514 W. Chestnut St.

Ely, Min